

Bezinning 56: Gods wil doen¹

Matteüs 21, 28-32 = 26° zondag A-jaar

Het Woord

Jezus zei: ‘Wat denkt u van het volgende? Iemand had twee zonen. Hij naderde en zei tegen de een: ‘Jongen, ga vandaag in de wijngaard aan het werk’. De zoon antwoordde: ‘Ik wil niet’, maar later bedacht hij zich en ging alsnog. Tegen de ander, tot wie hij naderde, zei de man precies hetzelfde. Die antwoordde: ‘Ja, heer’, maar ging niet. Wie van de twee heeft nu de wil van zijn vader gedaan?’ Ze zeiden: ‘De eerste’. Daarop zei Jezus: ‘Ik verzeker u: de tollenaars en de hoeren zijn u voor bij het binnengaan van het koninkrijk van God. Want Johannes koos de weg van de gerechtigheid toen hij naar u toe kwam. U geloofde hem niet, de tollenaars en de hoeren wel. En ook al zag u dat, u hebt u niet willen bedenken en hem alsnog willen geloven’.

Een woord bij het Woord

Deze tekst bestaat uit twee delen. De vrij korte parabel is heel eenvoudig van inhoud. Het is klaar dat de eerste zoon de wil van zijn vader doet. Het valt op dat Jezus twee mogelijkheden niet in rekening brengt: enerzijds neen zeggen en neen doen, anderzijds ja zeggen en ja doen. De twee extremen laat Hij dus weg. In het tweede deel, het gesprek met zijn toehoorders, namelijk de hogepriesters en oudsten in de tempel (zie Matteüs 21, 23) geeft Jezus de sleutel, om de parabel goed te interpreteren. Het gaat over het Rijk Gods en de vader uit de parabel is dus de Vader in de hemel. De eerste zoon vertegenwoordigt de tollenaars en hoeren, die eerst neen zeiden, maar zich bekeerden door het optreden van Johannes de Doper en de weg van gerechtigheid gingen. De tweede zoon vertegenwoordigt de hogepriesters en oudsten, die mooie woorden gebruiken, maar ze niet in daden omzetten. Wat een vrijheid van Jezus om precies in de tempel de hogepriesters en oudsten een spiegel voor te houden, ja, hen ronduit te bekritisieren.

Midden tussen die twee delen, precies in het centrum, staat de essentie: de wil van de Vader doen. Het is Jezus' eerste en belangrijkste en ook laatste roeping en zending. Tot in de Hof van Olijven, die laatste avond van zijn leven, bevestigt Hij dat niet zijn menselijke wil, maar Gods wil moet en mag gebeuren. Hij is de Zoon, die ja zegt en ja doet, volkomen, tot op het kruis, tot in de dood. Bescheiden brengt Hij dat niet in de parabel of het gesprek met de Farizeeën en oudsten ter sprake. Hij richt de spot van zich weg op Johannes de Doper. Deze profeet zei eveneens ja en deed ook ja.

¹ Deze bezinning kwam tot stand vanuit de Bartimeüs lectio divinagroepen van Heule en van Bonheiden-Rijmenam 1. Met dank aan de twaalf deelnemers die op 6 september te Geluwe en de acht deelnemers die op 19 september 2011 te 2011 Bonheiden dit evangelie bespraken.

Het Woord in mijn leven

Ik noem voor mezelf één punt uit mijn leven waar ik omtrent Gods wil ja zeg, maar teveel neen doe. Ik noem één punt uit het christelijke geloof, waarop ik neen zeg, maar beter ja zou doen. Welke remming zit er tussen het ja-woord en de uitvoering van dat woord? Hoe kan ik die remming kleiner maken of doen verdwijnen?

Bidden met het Woord 1

Heer Jezus,
de wil van uw en onze Vader was U heilig.
Gij zijt trouw gebleven, tot in de dood.
Daarvoor danken we U.
Geef kracht aan onze zwakke wil,
zodat we doen wat we met onze mond belijden
en daadwerkelijk een weg van gerechtigheid gaan.
Geef ons het inzicht wat ieder van ons moet doen,
heel concreet en levengevend. Amen.

Bidden met het Woord 2

Heer Jezus,
geef dat de kracht van uw woorden
in mijn daden zichtbaar wordt. Amen.

© Eric Haelvoet 2010